

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010366
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5922010366.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. júna 2023 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/58/2022 zo dňa 8.3.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom, sp.zn. 1T/58/2022 zo dňa 8.3.2023 obžalovaného Q. E., nar. X.X.XXXX v H., trvale bytom I. M. XXXX/XX, H. uznal vinným v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

po vzájomnej dohode s odsúdeným Y. L. v presne nezistenej dobe v nočných hodinách zo dňa 9.12.2015 na deň 10.12.2015 preskočili oplotenie areálu malej vodnej elektrárne, nachádzajúcej sa v Ružomberku na ul. Sládkovičova, nezisteným predmetom a spôsobom odstránili visiacu zámku krycej kovovej zábrany dverí drevenej unimobunky, následne kovovým páčidlom vypáčili vchodové dvere unimobunky, vnikli do vnútra, kde Y. L. pravým kľúčom, ktorý sa nachádzal zavesený na skrini, otvoril plechovú skriňu, z ktorej následne vzali motorovú pílu zn. STIHL 362 oranžovej farby - v.č. 173814356, motorovú pílu zn. Husqvarna 357 XP v.č. 20094100061, motorovú pílu zn. Husqvarna 55 v.č. 62312510060103, 2 ks bandasky, 5 ks lišty na motorové píly, 6 ks reťaze na motorové píly, 3 ks kľúča, 6 ks pilníka, 1 ks šablóny, 2 litre oleja, 6 litrov benzínu a ruksak, čím spôsobili spoločnosti Slovenskému vodohospodárskemu podniku š.p., OZ Piešťany, Správe povodia Horného Váhu so sídlom Ružomberok, J. Jančeka 36, IČO:360220047 škodu odcudzením vecí vo výške 2.363,97 Eur a škodu poškodením vecí vo výške 53,- Eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti obžalovaného Q. E. odsúdil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/46/2015-208 zo dňa 20.11.2018, u obž. Q. E., ktorým mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd obžalovaného Q. E., nar. X.X.XXXX v H., trvale bytom I. M. XXXX/XX, H. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok, sp.zn. Pv 33/20 zo dňa 2.6.2022, pre skutok pod bodom 2/ obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., že:

Y. X. (odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok pod sp.zn. 1T/8/2017 zo dňa 21.2.2018, právoplatným dňa 19.5.2018) spoločným konaním s Q. E. dňa 23.12.2015 v presne nezistenom čase približne od 20:30 hod. do 20:50 hod., na kopci za rodinným domom v H. - A. M. č. XXX/XX, opakovane napádali poškodeného P. I., nar. X.X.XXXX v H., trvale bytom D. XXX tak, že ho najskôr Q. E. kopancom zasiahol do oblasti ľavej strany rebier, následkom čoho P. I. spadol na zem, kde ho obidvaja páchatelia s prestávkami opakovane kopali a udierali päťami do rôznych častí tela, najmä však do rebier na ľavej strane a do oblasti hlavy, čím mu spôsobili zranenia - zlomeninu VIII. rebra vľavo, prienik vzduchu a krvi do dutiny hrudnej, zlomeninu ukazováka na ľavej ruke s posunom úlomkov, pohmoždenie častí tváre, ktoré zranenia si vyžiadali dobu práceneschopnosti a liečenia v trvaní 8-10 týždňov, počas ktorých bol obmedzený na obvyklom spôsobe života spočívajúceho v hospitalizácií, bolestivosti ľavej strany hrudníka s následným prienikom vzduchu do krvi do hrudnej dutiny, ako i nemožnosti používania ukazováka ľavej ruky pre zlomeninu, ktorá si vyžiadala fixáciu a následnú rehabilitáciu a tým došlo aj k výraznému obmedzeniu používania ľavej ruky,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,

a podľa § 285 písm. b) Tr. por., pre skutok pod bodom 3/ obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák., účinného do 31.12.2020, že:

Q. E. v presne nezistený deň v mesiaci august 2015, v nezistenom čase, v byte u F. X. v H., ul. Š. P. XXXX/XX, prijal od H. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom H., A. M.R. Q. XXXX/X, ako náhradu za finančný dlh 100,- Eur, historickú zbraň - nefunkčný kolíkový revolver systému LE FOCHE v koženom puzdre, s vedomím, že pochádza z krádeže, ktorú vykonali H. Y. a P. F. tak, že revolver spoločným konaním odcudzili dňa 14.8.2015 v čase okolo 01:30 hod. z bytu v H., ul. Š. P. XXXX/XX, za čo boli uznaní za vinných rozsudkom Okresného súdu Ružomberok pod sp. zn. 1T/7/2016 zo dňa 2.3.2016, právoplatným dňa 2.3.2016,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú Sociálnu poisťovňu, pobočka Liptovský Mikuláš, Štúrova 34, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 30807484, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ktorým súd oslobodil obž. Q. E. spod obžaloby v bode 2/ a v bode 3/ podala odvolanie prokurátorka písomným podaním zo dňa 9.3.2023, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 10.3.2023 v neprospech obžalovaného. Podané odvolanie prokurátorka zdôvodnila ďalším písomným podaním zo dňa 11.4.2023, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 12.4.2023 v tomto znení:

Prokuratúra sa nestotožňuje s dôvodmi, na základe ktorých súd obžalovaného Q. E. oslobodil spod obžaloby za skutok pod bodom 2/ obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. a za skutok pod bodom 3/ obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Pri skutku pod bodom 2/ obžaloby prvostupňový súd dôvodí, že obžalovaný poprel, že by napadol P. I., obžalovaný sa vyjadril, že je to jeho dobrý kamarát, viackrát mu chodil pomáhať na dom. Poškodený I. mu aj vyplatil nejaké finančné prostriedky, no on jemu zostal dlžný peniaze, a to bol dôvod, pre ktorý na neho poškodený I. podal trestné oznámenie. O napadnutí I. sa dozvedel len z písomností, ktoré mu boli doručované. Posledných 6 rokov pracoval v Anglicku ako živnostník a na Slovensko sa vrátil len z toho dôvodu, aby si dal do poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo voči nemu vedené na inom súde.

Súd ďalej konštatoval, že uplynutím doby od spáchania skutku do podania obžaloby uplynula značná doba. Vymiznutie pamäťových stôp osôb, ktoré boli svedkami páchania trestnej činnosti, ktorí by sa v konečnom dôsledku mohli vyjadriť relevantným spôsobom a potvrdiť skutočnosti svedčiace v prospech i neprospech páchatel'a, považuje za objektívnu skutočnosť. Súd ďalej dôvodí, že je nepochybné, že Y. X. bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/8/2017-476 zo dňa 21.2.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.5.2018 uznaný vinným za skutok kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť s Q. E.. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že svedkovia U. O., P. W. a U. W. sa nevedeli vyjadriť k popisu osôb, ktoré mali poškodeného I. napadnúť. U. O. sa k okolnostiam vyjadroval len z údajov, ktoré mal sprostredkované, P. W. sa mal o tom, kto I. napadol dozvedieť až 4-5 dní po jeho

prepustení z nemocnice, avšak samotný I. mu povedal, že ho dobil Y. (X.). U. W. vo výpovedi popísal osoby, ktoré mali I. napadnúť, avšak ani jednu z týchto osôb nevedel označiť menom a o ich totožnosti sa takisto mal dozvedieť až následne. Všetci svedkovia však zhodne potvrdili, že z incidentu boli rozrušení tým skôr, že poškodený im povedal, že majú odísť preč, aby im policajti niečo neurobili, pričom I. im mal povedať, že on to dá na pravú mieru. Bol však v takom stave, že sa nevládal ani postaviť. V zásade svedkovia U. O. a P. W. nevypovedali rovnako v súdnej veci s tou výhradou, že svedkovia vzhľadom na odstup času sa nevedeli jednoznačnejšie k totožnosti útočníkov vyjadriť.

Z prečítaného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Tibora Letku vyplynulo, aké zranenia poškodený I. utrpel, aká bola doba liečenia a obmedzovania v obvyklom spôsobe života a vyjadril sa tiež k najpravdepodobnejšiemu mechanizmu vzniku týchto zranení, teda úderom do tváre prípadne udieraním a kopaním hlavne do oblasti hrudníka a ľavej ruky. Došlo k poškodeniu dôležitého orgánu, čomu zodpovedá aj celková dĺžka práceneschopnosti v trvaní 8-10 týždňov.

Prvostupňový súd dôvodí, že jediným priamym usvedčujúcim dôkazom voči obž. Q. E. je výpoveď poškodeného P. I.. Ďalšie osoby prítomné na mieste jednoznačne nepotvrdili, ale ani nevyvrátili jeho prítomnosť na mieste činu, keď samotný Y. X. uviedol, že on sa žiadneho skutku spolu s E. nedopustil. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu spochybňoval dôveryhodnosť tvrdenia poškodeného I., či už tým, že žiadna z osôb prítomných na mieste ho nespoznala a neidentifikovala, ale najmä tým, že poškodený je dlhodobým užívateľom omamných a návykových látok. Zo spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8Nt/19/2022, uznesenia Okresnej prokuratúry Ružomberok, sp.zn. Pv 466/21 zo dňa 21.3.2022 súd zistil, že prokurátor zastavil trestné stíhanie proti P. I. pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., nakoľko obvinený nebol v čase činu pre nepričetnosť trestne zodpovedný, pričom zo znaleckého posudku mu bola diagnostikovaná duševná porucha, resp. psychóza a ide o osobu, ktorá je dlhodobo závislá od pervitínu a kanabinoidov.

Prvostupňový súd dôvodí, že tieto skutočnosti, ktoré pravda nastali až s dlhším časovým odstupom po spáchaní žalovaného skutku však sú spôsobilé spochybniť tvrdenie poškodeného. OČTK ani obžaloba v zásade nemali dôvod bližšie skúmať duševný stav poškodeného v súvislosti s preverením dôveryhodnosti jeho výpovede, keď v súčasnej dobe už takéto psychické vyšetrenie sa javí bezvýznamné, no v konečnom dôsledku ide o tak významnú skutočnosť, ktorú je súd povinný vykladať v zmysle zásady „in dubio pro reo“- v pochybnostiach v prospech obvineného - a mal teda za to, že nebolo dokázané bez akýchkoľvek pochybností, že skutok spáchal obžalovaný.

Prvostupňový súd podľa názoru prokuratorky na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne trestnú vec právne posúdil, nakoľko poškodený I. od začiatku trestného stíhania uvádzal mená osôb, ktoré ho mali napadnúť a teda aj obžalovaného Q. E. a na svojej výpovedi konštantne zotrval aj s odstupom času, pričom uviedol aj aké zranenia mu boli spôsobené. Jeho výpoveď je podporená aj znaleckým posudkom znalca MUDr. Tibora Letka, ktorý uviedol možnosť vzniku zranení takým spôsobom, ako to popisoval poškodený I..

Za tento skutok na tom istom skutkovom základe ako v predmetnej obžalobe v bode 2/, bol právoplatne rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/8/2017-476 zo dňa 21.2.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.5.2018 uznaný vinným Y. X. za skutok kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť s obžalovaným Q. E.. V čase vynesenia predmetného rozsudku prvostupňový súd nemal pochybnosti o spáchanom skutku Y. X., ktorý si ani nepodal odvolanie proti tomuto rozsudku, čím takýmto spôsobom nepriamo usvedčil aj samotného obžalovaného Q. E., s ktorým mal predmetný skutok v spolupáchateľstve spáchať. V čase vynesenia predmetného rozsudku, ktorým súd uznal vinným Y. X. za skutok na tom istom skutkovom základe ako v predmetnej obžalobe v bode 2/ obžaloby, nemal súd pochybnosť o dôveryhodnosti výpovede svedka poškodeného P. I..

Spochybňovanie dôveryhodnosti výpovede poškodeného I. zo strany prvostupňového súdu z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Ružomberok, sp. zn. Pv 466/21, v rámci ktorého bol vypracovaný znalecký posudok, v zmysle ktorého bola u poškodeného P. I. diagnostikovaná duševná porucha, resp. psychóza s vysokou pravdepodobnosťou ide o ochorenie z okruhu schizofrénie s významne narušenou afektívnou zložkou, pričom má ísť o osobu dlhodobo závislú od pervitínu a kanabinoidov, neobstojí. V predmetnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. Zuzany Kašperovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria z roku 2021, t.j. o 6 rokov po tom, ako došlo k súdenému skutku (r. 2015), preto nie je možné závery znaleckého posudku z iného trestného konania vedeného pre iný skutok na Okresnej prokuratúre Ružomberok sp. zn. Pv 466/21 vypracovaného v roku 2021 použiť na súdený skutok z roku 2015 a týmto znaleckým posudkom spochybňovať dôveryhodnosť výpovede poškodeného, odhliadnuc od toho, že rozsudkom tunajšieho

súdu sp. zn. 1T/8/2017 zo dňa 21.2.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.5.2018, bol za tento skutok na tom istom skutkovom základe uznaný vinným Y. X., za skutok kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť spolu s obžalovaným Q. E.. Na pojednávaní dňa 18.1.2023 Y. X. na otázku s kým mal predmetný skutok spáchať, uviedol, že údajne s Q. E.. Nepoprel, že s Q. E. tento skutok určite nespáchal a ani nijakým iným spôsobom túto skutočnosť nevyvrátil, dokonca uviedol, že voči uvedenému rozsudku sa ani len neodvolal. V konaní proti Y. X. boli vypočúvaní rovnakí svedkovia ako aj v danom konaní, ktorí v predmetnom konaní potvrdili, že poškodený I. sa vrátil zranený, pričom až následne sa dozvedeli mená osôb, ktoré mali poškodeného I. napadnúť. Svedok P. W. v konaní pred súdom dňa 8.3.2023 uviedol, že mu poškodený I. povedal po tom, čo sa s ním stretol po útoku, že ho mal napadnúť obžalovaný Q. E. a X.. Svedok P. W. videl hneď po útoku poškodeného I., lebo ho išiel hľadať a keď ho našiel tak sa mu sťažoval, že ho všetko bolí. Rýchlu pomoc si privola poškodený I., dával mu aj svoj telefón, ale poškodený mu povedal, že má odtiaľ odísť. Svedkovia v tomto konaní sa nijakým zásadným spôsobom neodkláňali od svojich predchádzajúcich výpovedí, ani od výpovedí uvádzaných v konaní proti obžalovanému Y. X., ktorého súd za rovnaký skutok, ktorý spáchal na tom istom skutkovom základe ako je tomu tak v bode 2/ obžaloby, uznal vinným za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť Y. X. spolu s obžalovaným Q. E..

Poškodený I. uviedol v konaní pred súdom dňa 8.3.2023, že svedkovia sa obžalovaného Q. E. a aj Y. X. báli a boja sa ich aj dodnes, čo je podľa názoru prokurátorky aj dôvodom, prečo nechceli jednoznačne v súdnej veci vypovedať.

Súhrn priamych (výpoveď poškodeného a znalecký posudok znalca MUDr. Tibora Letka), ako aj nepriamych dôkazov, jednoznačne a bez pochybností preukazujú vinu obžalovaného Q. E. za stíhaný skutok uvedený v bode 2/ obžaloby, nakoľko skutok sa podľa názoru prokurátorky stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný Q. E. v spolupáchateľstve (s Y. X., odsúdeným tunajším súdom pod sp. zn. 1T/8/2017 zo dňa 21.2.2018, právoplatným dňa 29.5.2018).

Prvostupňový súd pri skutku pod bodom 3/ obžaloby dôvodil tým, že svedok H. Y. v postavení svedka pred súdom uviedol, že on historickú zbraň odcudzil, za tento skutok bol aj právoplatne odsúdený. Zbraň dal E. preto, že mu požičal peniaze, ale nepovedal mu, že je kradnutá. Skutočnosť, že pred vyšetrovateľom uvádzal, že obžalovanému povedal, že je kradnutá, nevedel vysvetliť. Na otázku, aby svedok vysvetlil, prečo vo svojej výpovedi uvádza, že obžalovanému povedal, že zbraň je kradnutá, uviedol, že to nevie vysvetliť a to bolo dávno, pričom pred vyšetrovateľom to uvádzal asi minulý rok, presne si nepamätal. Svedok H. Y. uvádzal už v prípravnom konaní, že sa ho obžalovaný pýtal na pôvod revolveru, ktorý mu odovzdal na vyrovnanie dlhu, výslovne mu povedal, že je kradnutý, ale obžalovanému E. to bolo jedno. V konaní pred súdom, už tvrdil, že obžalovanému E. k pôvodu zbrane uviedol, že je jeho, že nie je odcudzená. Prvostupňový súd však tohto svedka nevyhodnotil ako nevierohodného a jeho výpoveď ako účelovú, keďže je evidentné s poukazom na jeho výpoveď v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, že svedok zavádzal prvostupňový súd. Je potrebné zdôrazniť, že v rámci prípravného konania svedok uvádzal a to v kratšom časovom horizonte od spáchania skutku, že obžalovaný E. mal vedomosť o tom, že svedok H. Y. historickú zbraň ukradol a obžalovaný o pôvode tejto zbrane bol z jeho strany informovaný, ale obžalovanému to bolo jedno. V konaní pred súdom však z neznámych dôvodov odvolávajúci sa na odstup času uvádzal (pozn. pričom pred vyšetrovateľom naposledy vypovedal ako sám uviedol pred rokom), že historickú zbraň odovzdal obžalovanému E., ale nepovedal mu, že je odcudzená, dokonca prvýkrát až v konaní pred súdom uviedol, že obžalovanému E. povedal, že je jeho, pretože doteraz konštantne zotrvával na tvrdení, že obžalovaný E. mal od neho vedomosť, že zbraň je kradnutá. V kontexte celého skutku je potrebné uviesť, že aj samotný obžalovaný E. zavádza konajúci súd tvrdením, že nemal vedomosť, čím sa svedok H. Y. živil, a keď ho mal svedok H. Y. kontaktovať, že mu vráti peniaze, ale takou formou, že mu dá revolver, o pôvode ktorého sa mal obžalovaný uistiť, či nie je kradnutý, tak sa výpoveď obžalovaného E. javí taktiež ako účelová, nakoľko podľa presvedčenia prokurátorky mal vedomosť, čo je podporené aj jeho výpoveďou, v rámci ktorej vypovedal, že H. Y. býval v byte F. X., nakoľko ho jeho matka vyhodila z domu, bol na ulici, tak mu preto požičal peniaze. Podľa názoru prokurátorky, obžalovaný veľmi dobre vedel, že revolver, ktorým mu svedok H. Y. vrátil peňažný dlh, nepatril jemu, nakoľko keby to tak bolo, tento revolver by si mohol sám speňažiť a zabezpečiť si finančné prostriedky, nie si ich požičiavať od obžalovaného a následne ich vracieť takýmto spôsobom. Aj svedok F. X. vedel o tom, že zbraň, ktorou vyrovnal H. Y. svoj dlh voči obžalovanému E., je kradnutá. Zmena výpovede svedka H. Y. v konaní pred súdom o tom, že obžalovaný nevedel, že zbraň je kradnutá, považuje prokurátorka za účelovú a výpoveď svedka H. Y. v konaní pred súdom za nevierohodnú. Súhrn priamych ako aj nepriamych dôkazov, jednoznačne a bez

pochybností preukazuje, že skutok sa stal, je trestným činom a je dostatočne a nepochybné preukázaná vina obžalovaného Q. E. za stíhaný skutok uvedený v bode 3/ obžaloby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a podľa § 322 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby sám vo veci rozhodol.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne dňa 18.4.2023 vyjadril obžalovaný Q. E., ktorý prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné:

Obhajoba sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym i skutkovým posúdením prípadu zo strany okresného súdu obsiahnutého v rozsudku tunajšieho súdu č.k. 1T/58/2022-683 zo dňa 8.3.2023. Rozhodnutie súdu považuje za vecne správne a zákonné.

Pri skutku pod bodom 2/ obžaloby kvalifikovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. je obhajoba toho názoru, že v konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný nespáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu.

V uvedenom kontexte obhajoba uvádza, že jediným dôkazom, ktorý usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku je výpoveď svedka - poškodeného P. I., pričom podľa názoru obhajoby uvedeného svedka nemožno považovať za dostatočne dôveryhodného a to vzhľadom na sústavné a dlhodobé užívanie návykových látok zo strany svedka, ktoré majú zásadný vplyv na psychický stav a rozpoznávaciu schopnosť uvedeného svedka. V uvedenom kontexte je nutné zdôrazniť skutočnosť, že už z prijímacej správy svedka - poškodeného I. z ÚVN Ružomberok vyplýva, že v čase útoku bol poškodený pod vplyvom návykových látok.

Zároveň si obhajoba dovoľuje dať do pozornosti odvolacieho súdu rozhodnutie trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline publikované pod číslom Jtk 11/09, v ktorom Krajský súd v Žiline uviedol, že v prípade ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Podľa názoru obhajoby neboli v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom zadovážené také dôkazy, ktoré by potvrdzovali tvrdenie svedka - poškodeného I. vo vzťahu k spáchaniu skutku obžalovaným. Vzhľadom na absenciu iných dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného, okresný súd správne aplikoval zásadu in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby v bode 2/ oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Vo veci skutku uvedeného pod bodom 3/ obžaloby kvalifikovaného ako prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je obžaloba toho názoru, že skutok nie je trestným činom. Obhajoba sa domnieva, že v konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný v čase prevzatia historickej zbrane - nefunkčný kolíkový revolver systému LE FOCHE nemal vedomosť o tom, že uvedený majetok pochádza z trestnej činnosti. Uvedená skutočnosť je jednoznačne a bez pochyb preukázaná výsluchom svedkov H. Y. a F. X., ktoré boli uskutočnené na hlavnom pojednávaní. Obhajoba je toho názoru, že na strane obžalovaného úplne absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty priečnu podielníctva podľa § 231 Tr. zák. a sú splnené podmienky na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby v bode 3/ s poukazom na ustanovenie § 285 písm. b) Tr. por.

Z uvedeného dôvodu obžalovaný navrhol, aby s poukazom na § 319 Tr. por. Krajský súd v Žiline odvolenia prokurátora ako nie dôvodné zamietol.

Verejně zasadnutie o odvolaní obžalovaného sa pred odvolacím krajským súdom konalo za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátorky. Prokurátorka v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí navrhla, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v oslobodzujúcich výrokoch a následne vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Obžalovaný a obhajca aj na konanom verejnom zasadnutí zotrvali na podanom písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora a navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť ako nie dôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (prokurátor) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorkou bolo podané oprávnenou osobou, proti výroku rozhodnutia, proti ktorému je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Odvolačný súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2020) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia (odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že pred vyhlásením dokazovania za skončené obžaloba, ani obhajoba nemala návrhy na doplnenie dokazovania). Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovanými skutkami, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s podstatou obžaloby, obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok prokurátorky v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania prokurátorky sú v podstatnej časti súhrnom jej obžaloby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Prokurátorka založila odvolanie v podstatnej miere na opakovaných dôvodoch svojej obžaloby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jej podstatnými argumentami, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie podstatných odvolacích námietok prokurátorky, majúcich podstatný význam z hľadiska rozhodovania o vine obžalovaného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že sa prokurátorka nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie

o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátorky vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovaným skutkom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané, pričom sa dostal do situácie, ktorá odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu sa odvolací súd pri skutku pod bodom 2/ obžaloby (právne kvalifikovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.) stotožnil s názorom okresného súdu, že skutok sa stal, je stíhaným trestným činom, avšak nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že ho spáchal obžalovaný Q. E.. Prvostupňový súd správne poukázal na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by sa na fyzickom napadnutí poškodeného P. I. spolu s (už odsúdeným) Y. X. akýmkoľvek spôsobom podieľal obžalovaný Q. E.. Svedok poškodený P. I. za páchatel'ov označil (už) odsúdeného Y. X. a obžalovaného Q. E.. Poškodený I. v ďalšom vypovedal, že bezprostredne po jeho fyzickom napadnutí na miesto prišli P. W. a Y. L., ktorým povedal, že ho napadli X. a obžalovaný E.. Obžalovaný Q. E. spáchanie skutku poprel. Tvrdil, že na danom mieste v tom čase nebol. Svedok Y. X. (odsúdený v inej trestnej veci za rovnaké konanie, popísané pod bodom 2/ obžaloby) vo výpovedi poprel, že by s obžalovaným E. napadol poškodeného I.. Svedok Y. L. vo výpovedi poprel, že by bol svedkom nejakého napadnutia poškodeného I. pri kácaní dreva. O takomto skutku mu napísal neskôr poškodený. Svedok P. W. tvrdil, že obžalovaného Q. E. na mieste činu v uvedenej dobe vôbec nevidel. Poškodený I. mu až neskôr po dlhšej dobe od danej udalosti povedal, že ho vtedy napadli X. a obžalovaný E.. Aj svedok U. W. vo výpovedi tvrdil, že na mieste činu obžalovaného E. nevidel. Poškodený I. mu v tejto súvislosti na druhý deň po kácaní dreva na ktorom bol účastný povedal, že ho deň predtým napadli X. a obžalovaný E.. Svedok U. O. tvrdil, že bol prítomný pri kácaní dreva, ale osobám ktoré sa objavili na mieste činu do tváre nevidel. Nikto mu ani potom o danej veci nič nepovedal. Svedkyňa P. T. vypovedala tak, že si na mieste činu v daný deň nič nevšimla. O skutku sa dozvedela deň na to z počutia od iných. Svedok P. N. vo výpovedi poukázal na to, že svedkom žiadnej takej udalosti nebol. O predmetnom skutku má vedomosť iba z počutia v meste Ružomberok. Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Tibor Letko vo výpovedi konštatoval, že mechanizmus vzniku poranení u poškodeného zodpovedá tomu ako ho popísal poškodený I.. Poranenia poškodeného boli špecifikované aj v lekárskej správe z ÚVN Ružomberok. Z obsahu prepúšťacej správy ÚVN Ružomberok zo dňa 24.12.2015 bolo zrejme, že u poškodeného P. I. bola pri lekárskom ošetrení odberom a vyšetrením moču zistená prítomnosť amfetamínu a THC. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že svedok poškodený P. I. na mieste činu videl to (obžalovaného E.), čo ostatní prítomní (svedkovia U. a P. W., Y. L., U. O. a P. T.) nevideli. Svedok poškodený I. tvrdil, že mená útočníkov ostatným povedal ešte v ten deň, bezprostredne po incidente. Ostatní svedkovia (U. a P. W., Y. L. a U. O.) tvrdili, že im to poškodený povedal v iné dni po incidente. Okresný súd po vykonanom dokazovaní vyššie uvedené dôkazy správne vyhodnotil, keď konštatoval, že okrem výpovede svedka poškodeného, o prítomnosti obžalovaného Q. E. na mieste činu nebol vykonaný žiaden iný dôkaz (žiaden svedok obžalovaného na mieste nevidel, znalecký posudok a listinné dôkazy rovnako nie sú nositeľom takejto informácie). Pri vyhodnocovaní výpovede svedka poškodeného P. I. ani krajskému súdu neuniklo pozornosti, že tento svedok bol bezprostredne po incidente ošetrený v ÚVN Ružomberok, kde po odbere biologického materiálu bola u neho v moči zistená prítomnosť amfetamínu a THC. Či a do akej miery bola/nebola táto skutočnosť spôsobila ovplyvniť vnímanie, vyhodnocovanie a vyjadrenie svedka poškodeného, v tejto veci, pri absencii iného kvalifikovaného dôkazu známe nie. Uvedené ale nasvedčuje tomu, že svedok poškodený bol pred ošetrením a odberom biologického materiálu v ÚVN Ružomberok pod vplyvom návykových látok (amfetamín ako rozpadová látka metamfetamínu; THC). Je tak zrejme, že vina obžalovaného bola v trestnom konaní preukazovaná jediným priamym dôkazom

(výpoveďou svedka poškodeného I.), v ktorého moči bola navyše bezprostredne po spáchaní skutku laboratórnym vyšetrením zistená prítomnosť vyššie uvedených látok. Ostatné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní (výpovede svedkov, znalca, listinné dôkazy) mali charakter nepriamych dôkazov, ktoré neboli spôsobilé kvalifikovane vyplniť dôkaznú mozaiku, korešpondujúcu so skutkom obžaloby.

Z vykonaného dokazovania teda vyplýva záver, že v predmetnej trestnej veci jediným priamym dôkazom bola výpoveď svedka poškodeného P. I.. Tento dôkaz však krajský súd z rovnakých dôvodov ako okresný súd považuje za nedostatočný na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. Výpoveď svedka vzhľadom na absenciu nepochybných a istých vyjadrení ohľadne najpodstatnejších okolností dôležitých pre trestné konanie i rozporov s inými svedeckými výpoveďami, už vyššie uvedenými, vyznieva v súhrne nejednoznačne a nepresvedčivo. V tejto súvislosti aj krajský súd pripomína, že v prípade ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený.

Aj podľa názoru krajského súdu po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov nebolo spoľahlivo preukázané, že žalovaného skutku sa dopustil práve pred súd postavený E. a nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedený v obžalobe.

K argumentácií prokurátorky poňatej v písomnom odvolaní treba dodať, že táto mala na jednej strane výhrady k tomu, že okresný súd v rozhodnutí nazeral na skutočnosti (poukázal na možný súvis medzi stavom zisteným v ÚVN Ružomberok - prítomnosť amfetamínu a THC v moči poškodeného I. a jeho závislosťou na omamných látkach zistenej v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Ružomberok pod sp. zn. Pv 466/21, kde bolo trestné stíhanie P. I. vedené pre zločin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. zastavené s poukazom na § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. por. - pre nepričetnosť v čase spáchania činu; uznesením Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8Nt/19/2022 z 20.6.2022, právoplatného 31.8.2022, I. uložené ochranné ústavné psychiatrické liečenie a ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie), ktoré sa týkali P. I. z inej trestnej veci, ktorá nesúvisí s danou trestnou vecou, ale na druhej strane, keď jej to vyhovovalo, zapadajúc jej do odvolacích námietok rovnako (ako okresný súd) poukazovala na inú trestnú vec, teda na konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 1T/58/2017, v ktorom konaní bol Y. X. odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. (poškodený P. I.). Úvahy odvolacieho súdu k predmetnej argumentácii prokurátorky je možné uzavrieť tým, že pokiaľ okresný súd v rozhodnutí poukázal na osobu svedka poškodeného s prihliadnutím na listinný dôkaz (výsledky laboratórneho vyšetrenia moču - amfetamín a THC), na toto nebolo zo strany prokuratúry v danom konaní (poznajúc už na hlavnom pojednávaní okolnosti zastavenia trestného stíhania P. I. v inej jeho trestnej veci) reagované žiadnym relevantným spôsobom. Povedané inak, vzniknuté pochybnosti k vierohodnosti svedka poškodeného (zdravotná - psychiatrická diagnóza) neboli odstránené žiadnym iným dôkazom. Pri hodnotení výpovede svedka Y. X. (v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/58/2022) a výpovede obžalovaného Y. X. (v trestnej veci vedenej sp.zn. 1T/58/2017) prokurátorka poukazovala a hodnotila výpovede tej istej osoby v dvoch rozdielnych postaveniach a v dvoch rozdielnych trestných konaniach, spôsobom subjektívne vyhovujúcim obžalobe, bez kvalifikovaného dôkazu (napr. znalecký posudok a pod.).

Za daného stavu veci okresný súd potom správne rozhodol, keď v pochybnostiach v prospech obžalovaného rozhodol tak, že tohto spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Odvolací súd sa aj pri skutku pod bodom 3/ obžaloby (právne kvalifikovaného ako prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2020) stotožnil s názorom okresného súdu, že skutok sa stal, ale nie je trestným činom. Prvostupňový súd správne poukázal na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by mal obžalovaný Q. E. vedomosť o tom, že nadobudol a držal historickú zbraň - nefunkčný kolíkový revolver systému LE FOCHÉ v koženom puzdre s vedomým, že bola získaná trestným činom. Obžalovaný Q. E. poprel, že by mal vedomosť o tom, že predmetná zbraň, ktorú získal od H. Y. pochádza z trestnej činnosti. Na to, či nepochádza z krádeže sa H. vyslovene opýtal a tento mu odpovedal, že nie. Uvedené na hlavnom pojednávaní potvrdil aj svedok H. Y., ktorý vypovedal, že obžalovanému E. skutočne nepovedal, že zbraň

je kradnutá, aj keď sa ho obžalovaný pýtal na to odkiaľ ju má. Svedok F. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že aj keď bol vtedy v tom istom byte ako obžalovaný a H. prítomný, nevidel, že by H. hovoril obžalovanému E., že zbraň je kradnutá.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní vyššie uvedené dôkazy správne vyhodnotil, keď konštatoval, že na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že H. Y. dal obžalovanému Q. E. historickú zbraň - nefunkčný kolíkový revolver systému LE FOCHE v koženom puzdre, ale nebolo preukázané to, že by obžalovaný mal vedomosť o tom, že predmetná vec bola získaná trestnou činnosťou. Povedané inak, obžalovaný a ani žiaden svedok vypočutý na hlavnom pojednávaní nepotvrdili skutočnosti, ktoré prokurátorka uvádzala v skutkovej časti obžaloby pod bodom 3/.

Pri hodnotení vierohodnosti výpovede svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná je aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému, teda či svedok s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, resp. v priateľskom alebo nepriateľskom vzťahu, v susedskom či zamestnávateľskom vzťahu, prípadne v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je.

Pri vyhodnocovaní výpovede svedka H. Y. okresný súd v súlade so zásadou ústnosti a bezprostrednosti vyhodnotil výpoveď svedka H. Y. ako vierohodnú a rovnako aj svedka F. X.. Obaja svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní po kvalifikovanom poučení súdu a po zložení prísahy svedka. Svedok H. Y. na hlavnom pojednávaní vysvetlil dôvody, pre ktoré na hlavnom pojednávaní vypovedal v podstatnom bode (povedal/nepovedal obžalovanému, že zbraň je kradnutá) inak ako v prípravnom konaní, stroho tak, že to nevie vysvetliť. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nebol prezentovaný žiaden taký, ktorý by výpoveď svedka H. spochybňoval, resp. vyvracal. Práve naopak jeho výpoveď korešponduje s výpoveďou obžalovaného a nepriamo aj s výpoveďou svedka X..

Prokurátorka v podanom odvolaní výpoveď svedka H. z hlavného pojednávania vyhodnotila ako nevierohodnú s tým, že svedok prvostupňový súd zavádzal. Dôvody, na ktorých toto konštatovanie učinila, nemali oporu vo vykonaných dôkazoch, ale vychádzali len z ňou subjektívne vyhodnoteného stavu posúdenia výpovedí svedka H. z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní („...v konaní pred súdom z neznámych dôvodov zmenil svoju výpoveď“). Je zrejmé, že uvedené dve výpovede svedka H. sú v tejto podstatnej časti rozdielne a to až do miery významnej pre samotné posúdenie veci. Vierohodnosť výpovede svedka H. z prípravného konania a z hlavného pojednávania nie je možné vyhodnotiť len ich vlastným posúdením (tak ako sa prokurátorka stotožnila s výpoveďou svedka z prípravného konania, tak sa okresný súd stotožnil s jeho výpoveďou z hlavného pojednávania). Tak ako okresný súd v rozsudku správne konštatoval, výpoveď svedka H. z hlavného pojednávania (nie z prípravného konania) korešponduje s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní (výpoveď obžalovaného E. a svedka X.).

K úvahám prokurátorky pri naplnení/nenaplnení subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2020 v podanom odvolaní treba dodať, že „presvedčenie prokurátorky“, že obžalovaný musel mať vedomosť o tom, čím sa svedok H. živí (lebo mal vedomosť o tom, že ho matka vyhodila z domu, bol na ulici, býval v byte u X., preto mu obžalovaný požičal peniaze; ak by to bola jeho zbraň, mohol ju predať a vrátiť obžalovanému dlh a nemusel mu dávať revolver) a veľmi dobre vedel, že revolver nepatrí jemu, nie je možné pri vyhodnocovaní trestnej zodpovednosti páchatel'a akceptovať ani vo všeobecnosti.

Na konštatovanie súdu, že trestný čin bol spáchaný, je nevyhnutné, aby bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností zistené a dokázané, že v konaní určitej osoby (páchatel'a) boli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu. Obligatórnym znakom skutkovej podstaty trestného činu je vo všeobecnosti i naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu, teda vedomostnej zločky páchatel'a. V žalovanom skutku prokurátorom právne kvalifikovanom ako prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2020 na vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a sa vyžaduje zavinenie vo forme úmyslu podľa § 15 Tr. zák. (či už priameho - § 15 písm. a/ Tr. zák., alebo nepriameho podľa § 15 písm. b/ Tr. zák.).

Pri vyššie uvedenom krajský súd uvedené úvahy uzatvára konštatovaním, že pri skutku pod bodom 3/ obžaloby prokurátor na hlavnom pojednávaní nepreukázal, že skutok tam popísaný je trestným činom (prečinom) podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2020 a preto rozhodnutie okresného súdu podľa § 285 písm. b) Tr. por. bolo správne a zákonné, zodpovedajúce stavu veci a výsledkom dokazovania.

V súvislosti s dôkaznou núdzou, aká sa vyskytla aj v posudzovanom prípade, krajský súd v samom závere poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Z vyššie popísaných dôvodov, v ostatnom odkazujúc na podrobne uvedené dôvody súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, potom krajský súd odvolanie prokurátorky zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.